

Kroky v tme

Traja tigrí detektívi si pomysleli to isté. Krátko na seba kývli a hneď nato preliezli cez mantinel. Zamierili priamo k poklopu kanála na ceste.

„Ale aj keby sa fantóm ukryl tam dolu, medzičasom už dávno zmizol,“ povedal Luk.

Beáta sa aj napriek tomu chcela v kanáli poobzerať.

„Dúfam, že máš so sebou štipec na nos. Páchnete to tam ako smradľavá bomba,“ upozornil ju Patrik.

„To vydržím. No chápem, že nechcete pchať do kanála svoje fajnové nošteky. Aj keď je tam dolu možno horúca stopa.“

„Samozrejme, že pôjdeme s tebou,“ hundrali obidvaja. Hnevali sa, keď ich Bea považovala za zbabelcov.

Patrik uchoпил kovový poklop a odsunul ho nabok. Pod ním sa zjavila betónová rúra. Do jej steny boli zapustené kovové stupienky, po ktorých mohli zliezť do hĺbky.

Luk išiel ako prvý, za ním Bea a Patrik posledný. Rúra bola úzka a dlhá, a čím nižšie zliezali, tým bol zápach silnejší.

Rúra napokon vyústila do chodby so širokým odtokovým žlabom, ktorým pretekala odporná hnedá brečka.

Tigrí detektívi si vytiahli tričká na ústa a nos, aby mohli aspoň trochu dýchať. Lukáš vybral z tašky jednu veľkú a dve tenké vreckové baterky, ktoré podal Beáte a Patrikovi.